

lag for en heltids- eller deltidsbedrift, normalt over 30 ha. Uddannelseskravet skal desuden sikre, at de egentlige landbrugsejendommene drives forsvarligt.

Hermed tjener uddannelseskravet to formål, nemlig at sikre en forsvarlig drift, og at begrænse køberkredsen til de personer, der er uddannet inden for faget, således at tillige jordspekulationer modvirkes.

Uddannelseskravet har den effekt, at der sker en målretning med hensyn til køberkredsen for landbrug over 30 ha, hvilket formodes at medvirke til en prisdæmpende effekt for disse ejendomme. Ejendomme af en sådan størrelse ønskes forbeholdt uddannede landmænd, da ejendommene formodes at være egnede som produktionsgrundlag til aktiv udøvelse af erhvervet. Uddannelseskravet medvirker således til at afgrænse den kreds af købere, som skal kunne erhverve et landbrug som deres erhvervsgrundlag, og uddannelseskravet har samtidig betydning for prisdannelsen for produktionslandbruget.

Efter de nugældende regler stilles krav om, at erhververe af landbrug over 30 ha også selv skal drive ejendommen, dvs. at erhververe af sådanne ejendomme er forpligtede til at drive aktivt landbrug. I lovforslaget er det forudsat, at erhververe af landbrug over 30 ha fortsat normalt vil have et ønske om selv at drive ejendommen. Kravet om egen drift er således udgået af lovteksten, idet det blev vurderet som overflødig under hensyn til, at der gælder et uddannelseskrav for sådanne ejendomme. Det var således forventningen, at uddannelseskravet i praksis ville medføre, at ejeren i almindelighed selv ville drive ejendommen.

Arbejdsgruppen foreslår imidlertid, at de gældende regler om egen drift opretholdes, idet arbejdsgruppen finder, at uddannelseskravet for køb af ejendomme over 30 ha er egnet til at opnå formålene om at understøtte selvejet, hindre jordspekulation, og sikre forsvarlig drift. Uddannelseskravet kan dog kun betragtes som et egnet og nødvendigt middel, hvis erhververen normalt også selv skal forestå driften.

Et krav om egen drift for ejendomme over 30 ha vil desuden selvstændigt understøtte formålet om at tilgodese selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform i jordbruget og hindre jordspekulation, idet den, der ejer jorden dermed også som udgangspunkt, driver den. Et krav om egen drift vil ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at tilgodese de nævnte hensyn, idet det er nødvendigt for at sikre, at ejerne af de egentlige produktionslandbrug selv driver deres landbrugsbedrift.

4.2.2.2. *Strukturreglerne*

Som nævnt ovenfor bidrager strukturreglerne (dvs. reglerne om areal, antal ejendomme og afstand) i erhvervelsessituationen i høj grad til at fremme en hensigtsmæssig ejendoms- og bedriftsstruktur og modvirker hermed for store ejendoms-koncentrationer. Udgangspunktet for reglerne er, at landbrugsjord er en begrænset ressource, hvorfor det i jordbrugerhvervet i modsætning til andre erhverv er nødvendigt at regulere adgangen til denne produktionsressource for at undgå en samfundsmæssigt uønsket koncentration af ejerskabet. Reglerne har til formål at undgå for store ejendoms-koncentrationer og tilgodeser hermed de hensyn, der er opregnet i lovens formålsbestemmelse om "at sikre en bæredygtig udvikling af jordbrugerhvervene", "at tilgodese bosætning og udvikling i landdistrikterne" og "at tilgodese selvejet som den overvejende besiddelsesform i jordbruget".

Det bemærkes, at de relativt liberale forpagtningsregler til en vis grad modvirker effekten af de mere restriktive strukturregler, idet de giver mulighed for fleksibilitet og imødekommer et behov for at følge strukturudviklingen. Begrænsningerne gælder også for medejerskab.

4.2.2.3. *Selskabers erhvervelse*

Selskabsseje er som udgangspunkt ikke umiddelbart foreneligt med det personlige selveje, som betragtes som det bærende element i dansk landbrug. Selskaber mv. kan derfor som hovedregel ikke opnå tilladelse til at erhverve en eller flere landbrugsejendomme med henblik på jordbrugsmæssig udnyttelse.

Imidlertid har der i visse situationer (især i forbindelse med nyfinansiering ved ejerskifte og generati-onsskifte) vist sig at være behov for at give landmændene udvidede muligheder for finansiering. Herved sikres forbedret mulighed for en forsvarlig anvendelse af landbrugsejendommene med hensyn til jordbrugsproduktionen, og en bæredygtig udvikling og konkurrenceevne i erhvervet.

Der er således udformet regler om "landmandsselskaber" dvs. en selskabskonstruktion, hvor der skal være en person, "landmanden i selskabet", der ejer aktier eller anpartar, der repræsenterer flertallet af stemmerne.

Selskabsreglerne har således et klart udgangspunkt i det personlige selveje, hvortil knyttes familiemedlemmer til den fysiske person, der står som "landmanden i selskabet".

Herudover kan visse institutionelle investorer, såsom pensionskasser og livsforsikrings-selskaber, indtræde som investorer i selskabet ud fra den betragt-